BENDROJO TEISMO (aštuntoji išplėstinė kolegija) SPRENDIMAS

2024 m. lapkričio 13 d.*

„Ieškinys dėl neveikimo – Valstybės pagalba – Bendra žuvininkystės politika – Žvejybą sijiniais tralais naudojant elektros srovės impulsus vykdantiems laivų savininkams skirtas finansavimas – Skundas – Priimtinumas – Komisijos pozicijos apibrėžimas – Aiškiai ir galutinai apibrėžta pozicija – Komisijos kompetencija – Pareiga imtis veiksmų“

Byloje T-141/23

Laurent Merlin, gyvenantis Équihen-Plage (Prancūzija), ir kiti ieškovai, kurių pavardės ir pavadinimai pateikti priede [1], atstovaujami advokatų F.-C. Laprévote, F. de Bure ir T. Otmani,

ieškovai,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą B. Stromsky, M. Abenhaïm ir C. Perrin,

atsakovę,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji išplėstinė kolegija),

kurį sudaro pirmininkas S. Papasavvas, teisėjai A. Kornezov (pranešėjas), G. De Baere, D. Petrlík ir S. Kingston,

posėdžio sekretorius L. Ramette, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

įvykus 2024 m. gegužės 15 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

1 SESV 265 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovai Laurent Merlin ir kiti fiziniai ir juridiniai asmenys, kurių pavardės ir pavadinimai nurodyti priede, prašo Bendrojo Teismo konstatuoti, kad Europos Komisija, išnagrinėjusi jų skundus dėl, kaip įtariama, neteisėtos valstybės pagalbos, kurią

* Proceso kalba: prancūzų.

[1] Kitų ieškovų sąrašas pridedamas tik prie šalims pateikiamos versijos.

Nyderlandų Karalystė suteikė žvejybą sijiniais tralais naudojant elektros srovės impulsus vykdantiems laivų savininkams (toliau – žvejyba naudojant elektros srovės impulsus), neteisėtai nepriėmė sprendimo pagal 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentą (ES) 2015/1589, nustatantį išsamias Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 108 straipsnio taikymo taisykles (OL L 248, 2015, p. 9).

Ginčo aplinkybės

2 Ieškovai yra 36 Prancūzijos, Nyderlandų ir Jungtinės karalystės žvejai, taip pat Europos mažųjų žvejų asociacija *Low Impact Fishers of Europe* (LIFE), kuri vykdo žvejybos veiklą Lamanšo ir Šiaurės jūros vandenyse.

3 2021 m. kovo mėn. ieškovai, naudodamiesi 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 794/2004 dėl Reglamento 2015/1589 įgyvendinimo (OL L 140, 2004, p. 1, 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 4 t., p. 3) IV priede esančia forma, pateikė skundus Komisijai (toliau – skundai).

4 Skunduose ieškovai visų pirma teigia, kad Nyderlandų valdžios institucijos išdavė žvejybos leidimus pažeisdamos taisyklę, pagal kurią žvejyba naudojant elektros srovės impulsus leidžiama ne daugiau kaip 5 % sijiniais tralais žvejojančių kiekvienos valstybės narės laivų, kaip nustatyta 1998 m. kovo 30 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 850/98 dėl žuvininkystės išteklių apsaugos, taikant technines priemones jūrų gyvūnų jaunikliams apsaugoti (OL L 125, 1998, p. 1), pakeistame 2019 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/1241 dėl žuvininkystės išteklių išsaugojimo ir jūrų ekosistemų apsaugos taikant technines priemones, kuriuo iš dalies keičiami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 1967/2006, (EB) Nr. 1224/2009 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1380/2013, (ES) 2016/1139, (ES) 2018/973, (ES) 2019/472 ir (ES) 2019/1022 ir panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 894/97, (EB) Nr. 850/98, (EB) Nr. 2549/2000, (EB) Nr. 254/2002, (EB) Nr. 812/2004 bei (EB) Nr. 2187/2005 (OL L 198, 2019, p. 105) (toliau – 5 % taisyklė).

5 Skundų dalyje „Neteisėtos ir su vidaus rinka nesuderinamos Europos subsidijos“ ieškovai nurodė, kad Nyderlandų Karalystė nuo 2007 m. teikė finansavimą Nyderlandų sijiniais tralais žvejojantiems laivams, žvejybai naudojantiems elektros srovės impulsus, nesilaikydama, be kita ko, 5 % taisyklės ir Europos žuvininkystės fondą (EŽF) bei Europos jūrų reikalų ir žuvininkystės fondą (EJRŽF) reglamentuojančių taisyklių. Jų teigimu, tiems tralais žvejojantiems laivams negalėjo būti skirtas finansavimas iš EŽF ir EJRŽF, todėl toks finansavimas turėjo būti pripažintas neteisėta ir su vidaus rinka nesuderinama valstybės pagalba.

6 Galiausiai skundų dalyje „Su vidaus rinka nesuderinama valstybės pagalba“ ieškovai nurodė, kad Nyderlandų Karalystė suteikė įvairių pagalbos priemonių Nyderlandų sijiniais tralais žvejojantiems laivams, žvejybai naudojantiems elektros srovės impulsus, kurių dydis gerokai viršijo taikomas *de minimis* ribas ir kurios dėl tos priežasties turėjo būti kvalifikuotos kaip valstybės pagalba.

7 2021 m. balandžio 16 d. raštu Komisijos Konkurencijos generalinis direktoratas (GD) pateikė atsakymą ieškovams ir nurodė, kad remiantis skundais matyti, jog apskųstas finansavimas patenka arba į EŽF, arba į EJRŽF taikymo sritį ir kad jeigu priemonę finansavo EŽF arba EJRŽF, tuos fondus reglamentuojančios taisyklės turi būti laikomas viršesnėmis už valstybės pagalbą reglamentuojančias taisykles. Pasak to generalinio direktorato, kadangi tuose skunduose keliami

klausimai dėl bendrą žuvininkystės politiką (BŽP) reglamentuojančių taisyklių, jos turi būti toliau nagrinėjamos pagal BŽP taikomas specialias procedūras, o ne pagal taisykles dėl valstybės pagalbos. Taigi Konkurencijos GD pasiūlė ieškovams šiuos skundus pateikti kompetentingai Komisijos tarnybai, t. y. Jūrų reikalų ir žuvininkystės GD.

8 2021 m. rugpjūčio 4 d. rašte ieškovai iš esmės teigė, kad tai, jog taikomi specialūs EŽF arba EJRŽF mechanizmai, nereiškia nei to, kad taisyklės dėl valstybės pagalbos netaikomos, nei to, kad negalima pateikti skundo pagal Reglamentą 2015/1589. Šiuo klausimu jie daro nuorodą į 2006 m. liepos 27 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1198/2006 dėl EŽF (OL L 223, 2006, p. 1, toliau – EŽF reglamentas), kuris buvo taikomas 2007–2013 m. programavimo laikotarpiu, 7 straipsnio 2 dalį ir į 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 508/2014 dėl EJRŽF ir kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EB) Nr. 2328/2003, (EB) Nr. 861/2006, EŽF bei (EB) Nr. 791/2007 ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1255/2011 (OL L 149, 2014, p. 1, toliau – EJRŽF reglamentas), kuris buvo taikomas 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu, 8 straipsnio 2 dalį, kuriomis remiantis, jų nuomone, pažeidžiant EŽF reglamentą arba EJRŽF reglamentą skirtas finansavimas turėjo būti nagrinėjamas pagal valstybės pagalbai taikomas taisykles. Todėl Komisija privalėjo nustatyti priemones, pagal kurias buvo skirtas finansavimas, ar tai būtų EŽF, EJRŽF ar kitos priemonės, ir tuo pagrindu nustatyti, kurios iš jų turi būti laikomos valstybės pagalba dėl to, kad buvo suteiktos ne iš EŽF arba EJRŽF.

9 2021 m. lapkričio 22 d. rašte Konkurencijos GD, pripažinęs, kad Nyderlandų Karalystė leido užsiimti žvejyba naudojant elektros srovės impulsus, priešingai Reglamente Nr. 850/98 nustatytoms sąlygoms, ir nurodė, kad negalima nustatyti jokio ryšio tarp finansavimo iš EŽF bei EJRŽF ir tos veiksmo. Jis nusprendė, kad nėra galimai neteisėtos valstybės pagalbos elemento, kurį reikėtų nagrinėti išsamiau.

10 2022 m. balandžio 4 d. raštu septyniuose pridėtuose prieduose ieškovai pateikė papildomos informacijos būtent su Nyderlandų sijiniais tralais žvejojančių laivų, žvejybai naudojančių elektros srovės impulsus, ir, remiantis įvairiais dokumentais ir registrų, susijusių su suteiktu finansavimu iš EŽF ir EJRŽF, išrašais, gavusių finansavimą iš tų fondų, sąrašais. Jie taip pat nurodė, kad egzistuoja Nyderlandų valstybės visiškai finansuojama pagalbos investicijoms programa, skirta aprūpinti tokia žvejyba užsiimančius penkis sijiniais tralais žvejojančius laivus.

11 2022 m. rugsėjo 9 d. raštu Konkurencijos GD nurodė, kad remdamasis 2022 m. balandžio 4 d. ieškovų pateikta papildoma informacija iš naujo išsamiai išnagrinėjo Nyderlandų sijiniais tralais žvejojančių laivų, žvejybai naudojančių elektros srovės impulsus, finansavimą, kad priėjo prie išvados, jog nebuvo pažeistos jokios su EŽF ar EJRŽF susijusios taisyklės, ir kad tuo remdamasis jis nemato jokio galimai neteisėtos valstybės pagalbos elemento, kurį reikėtų išnagrinėti nuodugniau.

12 2022 m. lapkričio 8 d. raštu ieškovai paragino Komisiją remiantis SESV 265 straipsnio antra pastraipa, taip pat Reglamentu 2015/1589 ir būtent jo 4, 12 ir 15 straipsniais atsakyti į skundą ir priimti sprendimą pagal to reglamento 4 straipsnį (toliau – raginimas imtis veiksmų).

13 2023 m. vasario 14 d. raštu „Skundo pareiškėjams skirti raštai dėl pasirengimo užbaigti tyrimą, kuriais jie informuojami, jog Komisijos tarnybos ketina nutraukti bylą“ Komisija informavo ieškovus, kad baigė nagrinėti skundus.

14 Pirma, Komisija nurodė, kad nenumato siūlyti pradėti „pažeidimo procedūros dėl to, kad [Nyderlandų Karalystė] nesilaiko Sąjungos teisės“. Antra, ji nurodė, kad iš naujo išsamiai išnagrinėjo Nyderlandų sijiniais tralais žvejojančių laivų, žvejybai naudojančių elektros srovės impulsus, finansavimą, atsižvelgdama į 2022 m. balandžio 4 d. ieškovų pateiktą papildomą informaciją ir kad nusprendė, jog EŽF ir EJRŽF taikomos taisyklės nebuvo pažeistos. Tuo remdamasi ji informavo ieškovus, kad ketina nutraukti bylą ir paragino juos, jei jie turi naujos informacijos, kuri gali būti reikšminga bylos nagrinėjimui iš naujo, susisiekti su ja per keturias savaites, nes praėjus šiam terminui byla galės būti nutraukta.

Šalių reikalavimai

15 Ieškovai Bendrojo Teismo iš esmės prašo:

– konstatuoti, kad Komisija neteisėtai nepriėmė sprendimo pagal Reglamento 2015/1589;

– nurodyti Komisijai per du mėnesius priimti sprendimą pagal tą reglamentą;

– priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

16 Komisija Bendrojo Teismo prašo:

– atmesti ieškinį kaip nepriimtiną;

– nepatenkinus šio reikalavimo, atmesti ieškinį kaip nepagrįstą;

– priteisti iš ieškovų bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

17 Grįsdami ieškinį ieškovai teigia, kad, kaip nustatyta Reglamento 2015/1589 12 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje ir 15 straipsnio 1 dalyje, Komisija privalėjo, pirma, nepagrįstai nedelsdama išsamiai ir rūpestingai išnagrinėti skunduose ir per paskesnį susirašinėjimą, kuriuose jie pranešė apie įvairių pagalbos priemonių egzistavimą, pateiktą informaciją ir, antra, priimti galutinį sprendimą pagal to reglamento 4 straipsnio 2, 3 arba 4 dalis ir aiškiai apibrėžti savo poziciją šiuo klausimu.

18 Konkrečiai kalbant, pasak ieškovių, Komisija klaidingai nusprendė, kad, remiantis EŽF reglamento 7 straipsniu ir EJRŽF 8 straipsniu, EŽF ir EJRŽF suteiktam finansavimui Nyderlandų sijiniais tralais žvejojantiems laivams, žvejybai naudojantiems elektros srovės impulsus, netaikomos taisyklės dėl valstybės pagalbos. Jie teigia, kad jeigu kiltų abejonė dėl to, kad tas finansavimas suteiktas ne pagal tuos fondus reglamentuojančias taisykles arba jas pažeidžiant, jis turėtų būti kvalifikuojamas kaip valstybės pagalba, todėl Komisija privalo jį išnagrinėti pagal Reglamentą 2015/1589.

19 Komisija teigia, kad ieškinys pagal SESV 265 straipsnio antrą pastraipą yra nepriimtinas būtent dėl to, kad ji apibrėžė poziciją dėl skundų prieš pareiškiant šį ieškinį. Subsidiariai ji ginčija šio ieškinio pagrįstumą.

Dėl ieškinio priimtinumo

20 Komisija teigia, kad 2023 m. vasario 14 d. rašte ji aiškiai ir galutinai apibrėžė poziciją dėl raginimo imtis veiksmų, todėl šis ieškinys yra nepriimtinas. Jos teigimu, remiantis kartu aiškinamais visais jos susirašinėjimais su ieškovais galima teigti, kad iš esmės ji nusprendė, jog neturi kompetencijos priimti sprendimo pagal Reglamentą 2015/1589, nes, remiantis SESV 42 straipsniu, EŽF reglamento 7 straipsniu ir EJRŽF 8 straipsnius, SESV 107–109 straipsniai netaikomi valstybių narių atliekamiems mokėjimams iš EŽF arba iš EJRŽF.

21 Ieškovai atsikerta, pirma, kad 2023 m. vasario 14 d. Komisijos rašte ji neapibrėžė pozicijos dėl raginimo imtis veiksmų. Jų teigimu, tame rašte Komisija net neužsiminė apie jų prašymą dėl sprendimo priėmimo pagal Reglamento 2015/1589 4 straipsnį ir juo labiau nenurodė, kad mano neturinti kompetencijos priimti tokį sprendimą. Antra, jie teigia, kad net jeigu tas raštas turėtų būti aiškinamas taip, kad jame apibrėžta Komisijos pozicija dėl to raginimo, tai ta pozicija išdėstyta neaiškiai ir ji nėra galutinė. Jie teigia, viena vertus, kad aptariamame rašte nurodžiusi, kad neketina pradėti „pažeidimo procedūros dėl to, kad [Nyderlandų Karalystė] nesilaiko Sąjungos teisės“, Komisija neapibrėžė pozicijos dėl tame raginime suformuluoto prašymo, kuriuo ji nebuvo raginama pradėti tokią procedūrą. Jie teigia, kita vertus, kad Komisija tą raštą surašė miglotai ir orientuodamasi į ateitį, nes ji tik nurodė, kad „nenumato“ atsižvelgti į skundus, kad „ketina“ nutraukti bylą ir ragina juos „susisiekti“ su ja, jei jie turės „naujos informacijos, kuri gali būti reikšminga bylos nagrinėjimui iš naujo“ ir kad jei tokios informacijos neatsiras, byla „galėtų“ būti nutraukta.

22 Jurisprudencijoje nustatyta, kad SESV 256 straipsnyje kalbama apie veiksmų nesiėmimą arba pozicijos neapibrėžimą, o ne apie kitokio akto, nei suinteresuotasis asmuo pageidautų ar manytų esant reikalinga, priėmimą (1971 m. liepos 13 d. Sprendimo *Deutscher Komponistenverband / Komisija*, 8/71, EU:C:1971:82, 2 punktas ir 1992 m. lapkričio 24 d. Sprendimo *Buckl ir kt. / Komisija*, C-15/91 ir C-108/91, EU:C:1992:454, 17 punktas). Taigi institucijos neveikimo nereikia pripažinti ne tik tuo atveju, kai ji priima ieškovą tenkinantį aktą, bet ir tuo atveju, kai atsisako priimti tokį aktą, o į jai pateiktą prašymą atsako nurodydama priežastis, dėl kurių ji mano, kad nereikia priimti to akto, arba kad ji neturi tam kompetencijos (2021 m. gruodžio 21 d. Nutarties *Finiconsult / Komisija*, T-504/21, nepaskelbta Rink., EU:T:2021:948, 6 punktas ir 2023 m. vasario 1 d. Nutartis *NO / Komisija*, T-708/21, nepaskelbta Rink., EU:T:2023:49, 56 punktas).

23 Todėl SESV 265 straipsnyje nustatytos ieškinio dėl neveikimo priimtinumo sąlygos netenkinamos, jeigu institucija, kuri buvo paraginta imtis veiksmų, apibrėžė poziciją dėl to raginimo prieš pareiškiant ieškinį ir jeigu kitokio akto, nei suinteresuotieji asmenys pageidavo ar manė esant reikalinga, kaip antai tinkamai motyvuoto atsisakymo imtis veiksmų pagal raginimą imtis veiksmų, priėmimas laikomas pozicijos apibrėžimu, kuriuo nutraukiamas neveikimas (žr. 2022 m. kovo 24 d. Sprendimo *Wagenknecht / Komisija*, C-130/21 P, EU:C:2022:226, 31 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

24 Be to, pozicijos apibrėžimas, kaip tai suprantama pagal SESV 256 straipsnio antrą pastraipą, turi aiškiai ir galutinai nustatyti atitinkamos institucijos poziciją dėl ieškovo prašymo (2022 m. kovo 24 d. Sprendimo *Wagenknecht / Komisija*, C-130/21 P, EU:C:2022:226, 33 punktas).

25 Nagrinėjamu atveju reikia pažymėti, kad atskirose skundų dalyse ieškovai nurodė, jog egzistuoja, viena vertus, „neteisėtos ir su vidaus rinka nesuderinamos Europos subsidijos“, iš EŽF ir EJRŽF skiriamos Nyderlandų sijiniais tralais žvejojantiems laivams, žvejybai naudojantiems elektros

srovės impulsus, nesilaikant būtent 5 % taisyklės (nurodytas finansavimas iš EŽF ir EJRŽF) ir, kita vertus, tiems tralais žvejojantiems laivams Nyderlandų Karalystės skiriamos „nacionalinės subsidijos“, kurios turi būti kvalifikuojamos kaip valstybės pagalba (nurodyta nacionalinė pagalba).

26 Be to, 2022 m. balandžio 4 d. rašte ieškovai Komisijai pateikė papildomos informacijos tiek apie nurodytą finansavimą iš EŽF ir EJRŽF, tiek apie nurodytą nacionalinę pagalbą.

27 Raginime imtis veiksmų ieškovai, darydami nuorodą, be kita ko, į skundus ir į prie jų pridėtą informaciją, taip pat į papildomą informaciją, kuri Komisijai buvo pateikta jų 2022 m. balandžio 4 d. rašte, įskaitant prie jo pridėtus septynis priedus, kuriuose, jų teigimu, pateikta akivaizdžių valstybės pagalbos egzistavimo įrodymų, paragino Komisiją remiantis SESV 265 straipsnio antra pastraipa ir Reglamentu 2015/1589, konkrečiai jo 4, 12 ir 15 straipsniais, priimti sprendimą pagal to reglamento 4 straipsnį.

28 Tokiomis aplinkybėmis reikia išnagrinėti, ar prieš pareiškiant ieškinį Komisija aiškiai ir galutinai apibrėžė poziciją dėl visų skunduose ir 2022 m. balandžio 4 d. ieškovų rašte nurodytų priemonių, t. y. viena vertus, dėl nurodyto finansavimo iš EŽF ir EJRŽF, ir, kita vertus dėl nurodytos nacionalinės pagalbos.

Dėl klausimo, ar buvo apibrėžta pozicija dėl nurodyto finansavimo iš EŽF ir EJRŽF

29 Skunduose ir paskesniuose susirašinėjimuose su Komisija ieškovai iš esmės teigė, kad nurodytas finansavimas iš EŽF ir EJRŽF neatitiko tuos fondus reglamentuojančių taisyklių, nes buvo išmokėtas nesilaikant 5 % taisyklės, ir kad dėl tokio jo nesilaikymo tas finansavimas turi būti kvalifikuojamas kaip valstybės pagalba ir nagrinėjamas pagal Reglamentą 2015/1589. Raginime imtis veiksmų ieškovai, darydami nuorodą, be kita ko, į tuos skundus ir į jų 2022 m. balandžio 4 d. raštą, paragino Komisija priimti sprendimą pagal to reglamento 4 straipsnį.

30 Šiuo klausimu susirašinėjimuose su ieškovais Komisija iš esmės nurodė, kad, jos nuomone, viena vertus, ji neturi kompetencijos pagal Reglamentą 2015/1589 priimti sprendimo dėl nurodyto finansavimo iš EŽF ir EJRŽF ir, kita vertus, kad tuo finansavimu nepažeidžiamos EŽF ir EJRŽF reglamentuojančios taisyklės.

31 Taigi 2021 m. balandžio 16 d. rašte Komisija nurodė, kad, jos nuomone, BŽP politikai taikomos taisyklės, konkrečiai – EŽF ir EJRŽF reglamentuojančios taisyklės, yra viršesnės už valstybės pagalbai taikomas taisykles, nes EŽF ir EJRŽF reglamentuose numatyti specialūs kontrolės mechanizmai, pagal kuriuos valstybės narės privalo susigrąžinti nepagrįstus mokėjimus iš tų fondų, ir kad dėl tos priežasties nurodyto finansavimo iš EŽF ir EJRŽF atitikties reikalavimams tyrimas turi būti toliau tęsiamas pagal specialias tuose reglamentuose nustatytas, o ne pagal valstybės pagalbai taikomas procedūras.

32 Be to, 2021 m. lapkričio 22 d. ir 2022 m. rugsėjo 9 d. raštuose Komisija išdėstė priežastis, dėl kurių, jos nuomone, nurodytu finansavimu iš EŽF ir EJRŽF nepažeidžiami EŽF ir EJRŽF reglamentai. 2023 m. vasario 14 d. rašte šiuo klausimu iš esmės pakartojami tie patys motyvai, kurie išdėstyti 2022 m. rugsėjo 9 d. rašte.

33 Neginčytina, kad, kaip pastebi ieškovai, atskirai vertinamame 2023 m. vasario 14 d. rašte Komisija tiesiogiai neatsisakė priimti sprendimo pagal Reglamentą 2015/1589 ir juo labiau nenurodė, kad neturi kompetencijos priimti tokį sprendimą, kiek tai susiję su nurodytu finansavimu iš EŽF ir EJRŽF.

34 Tačiau 2023 m. vasario 14 d. raštas turi būti aiškinamas atsižvelgiant į prieš tai vykusius susirašinėjimus. Iš tiesų, viena vertus, tame rašte Komisija rėmėsi savo 2021 m. lapkričio 22 d. ir 2022 m. rugsėjo 9 d. raštais. Kita vertus, jurisprudencijoje nustatyta, kad aiškinantis, ar buvo apibrėžta pozicija ir ar ji yra aiški ir galutinė, leidžiama atsižvelgti į ieškovų ir Komisijos susirašinėjimus iki tos pozicijos apibrėžimo (šiuo klausimu žr. 2020 m. birželio 16 d. Nutarties *CJ / Europos Sąjungos Teisingumo Teismas*, C-634/19 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2020:474, 30 ir 31 punktus ir 2023 m. vasario 1 d. Nutarties *NO / Komisija*, T-708/21, nepaskelbta Rink., EU:T:2023:49, 71 ir 72 punktus).

35 Taigi šios bylos aplinkybėmis reikia pripažinti, kad 2023 m. vasario 14 d. rašte Komisija iš esmės patvirtino anksčiau aiškiai išsakytą poziciją, kad, viena vertus, ji neturi kompetencijos pagal Reglamentą 2015/1589 priimti sprendimo dėl nurodyto finansavimo iš EŽF ir EJRŽF ir, kita vertus, tuo finansavimu nepažeidžiamos EŽF ir EJRŽF reglamentuojančios taisyklės ir kad, tuo remdamasi ji nusprendė baigti nagrinėti skundus, kaip nurodė tame pačiame rašte.

36 Tačiau, remiantis šio sprendimo 22 punkte nurodyta jurisprudencija, atitinkamos institucijos neveikimas konstatuojamas, jeigu ji atsisako priimti prašomą sprendimą ir į jai pateiktą prašymą atsako nurodydama priežastis, dėl kurių ji mano, kad ji neturi tam kompetencijos.

37 Aplinkybė, kad tas pozicijos apibrėžimas netenkina ieškovų, šiuo atveju neturi reikšmės, nes SESV 265 straipsnyje kalbama apie neveikimą nepriimant sprendimo ar neapibrėžiant pozicijos, o ne apie kito akto, nei ta šalis pageidavo ar manė esant reikalinga, priėmimą (šiuo klausimu žr. 2000 m. gruodžio 13 d. Nutarties *Sodima / Komisija*, C-44/00 P, EU:C:2000:686, 83 punktą ir 2017 m. balandžio 6 d. Nutarties *Brancheforeningen for Regulerkraft i Danmark / Komisija*, T-203/16, nepaskelbta Rink., EU:T:2017:279, 22 punktą).

38 Taip pat ieškovų nurodyta aplinkybė, kad 2023 m. vasario 14 d. rašte Komisija nurodė, kad neketina pradėti „pažeidimo procedūros dėl to, kad [Nyderlandų Karalystė] nesilaiko Sąjungos teisės“, nors raginime imtis veiksmų ieškovai jos neprašė to daryti, šioje byloje neturi reikšmės, nes kitose to rašto ištraukose, aiškinamose atsižvelgiant į anksčiau vykusius susirašinėjimus, Komisija aiškiai apibrėžė poziciją dėl prašymo priimti sprendimą pagal Reglamentą 2015/1589, kiek tai susiję su nurodytu finansavimu iš EŽF ir EJRŽF.

39 Darytina išvada, kad Komisija apibrėžė poziciją, kaip tai suprantama pagal SESV 265 straipsnį, dėl nurodyto finansavimo iš EŽF ir EJRŽF prieš pareiškiant ieškinį.

40 Ieškovų argumentus, skirtus įrodyti, kad aptariamas pozicijos apibrėžimas yra neaiškus ir negalutinis, taip pat reikia atmesti.

41 Kiek tai susiję su aptariamos pozicijos apibrėžimo aiškumu, remiantis šio sprendimo 7, 31 ir 35 punktais galima daryti išvadą, kad Komisija aiškiai nurodė, jog ji mano turinti kompetenciją priimti sprendimą pagal Reglamentą 2015/1589, kiek tai susiję su nurodytu finansavimu iš EŽF ir EJRŽF. Be to, reikia pažymėti, kad, kaip galima teigti remiantis jų 2021 m. rugpjūčio 4 d. raštu, ieškovai tikrai suprato, jog Komisija manė neturinti kompetencijos priimti tokį sprendimą. Tai patvirtina aplinkybė, kad tame rašte buvo kalbama apie „kompetencijos dėl 2021 m. kovo mėn. pateiktų skundų, susijusių su neteisėta valstybės pagalba arba nesąžiningu pagalbos taikymu žvejybai sijiniais tralais naudojant elektros impulsus, nepripažinimą“ ir tai, kad tame pačiame rašte ieškovai išdėstė priežastis, dėl kurių mano, kad tokia Komisijos išreikšta pozicija yra klaidinga. Taigi negalima kelti klausimo dėl Komisijos pozicijos apibrėžimo aiškumo.

42 Dėl aptariamos pozicijos apibrėžimo galutinumo neginčijama, kaip nurodo ieškovai, kad 2023 m. vasario 14 d. rašte Komisija juos informavo apie „ketinimą“ nutraukti bylą ir paragino jai pateikti „naujos informacijos, kuri gali būti reikšminga [jų] bylos nagrinėjimui iš naujo“, nes priešingu atveju byla „galės“ būti nutraukta.

43 Vis dėlto reikia pripažinti, kad 2023 m. vasario 14 d. rašte Komisija nurodė, kad ji baigė nagrinėti skundus. Taigi tuo remiantis galima teigti, kad ji priėmė galutinę nuomonę dėl nurodyto finansavimo iš EŽF ir EJRŽF.

44 Dėl tos priežasties paprasčiausia aplinkybė, kad Komisija ieškovams suteikė paskutinę progą pateikti, jei jie turi, naujos informacijos, galinčios pagrįsti bylos „nagrinėjimą iš naujo“, nepaneigia to, kas pasakyta pirmiau, nes 2023 m. vasario 14 d. rašte Komisija aiškiai nurodė, kad baigė nagrinėti skundus ir pateikė galutinę analizę dėl nurodyto finansavimo iš EŽF ir EJRŽF.

45 Remiantis jurisprudencija, Komisijos rašte pateiktas nurodymas, kad ieškovės buvo prašyta susirašinėjimą su Komisija laikyti baigtu, „nebent atsirastų naujos informacijos“, savaime nepaneigia jos išreikštos pozicijos aiškumo ir galutinumo (šiuo klausimu žr. 2003 m. rugsėjo 30 d. Sprendimo *Fiocchi munizioni / Komisija*, T-26/01, EU:T:2003:248, 76 ir 78 punktus).

46 Be to, ir bet kuriuo atveju, neginčijama, kad, gavę 2023 m. vasario 14 d. raštą, ieškovai Komisijai nepateikė jokios naujos informacijos ir dėl to negalėjo tikėtis, kad Komisija iš naujo persvarstys savo poziciją.

47 Tokiomis aplinkybėmis reikia atmesti ieškovų argumentus, kuriais jie siekia užginčyti, kad Komisijos apibrėžta pozicija dėl nurodyto finansavimo iš EŽF ir EJRŽF yra galutinė.

48 Taigi reikia pripažinti, kad 2023 m. vasario 14 d. rašte, neatsižvelgiant į jo pagrįstumą, pateikiamas atsakymas į raginimą imtis veiksmų ir aiškiai bei galutinai išdėstoma Komisijos pozicija dėl nurodyto finansavimo iš EŽF ir EJRŽF.

49 Dėl tos priežasties ieškinys dėl neveikimo turi būti pripažintas nepriimtinu tiek, kiek juo siekiama, kad būtų konstatuotas Komisijos neveikimas, pasireiškęs sprendimo pagal Reglamentą 2015/1589 dėl nurodyto finansavimo iš EŽF ir EJRŽF nepriėmimu.

Dėl klausimo, ar buvo apibrėžta pozicija dėl nurodytos nacionalinės pagalbos egzistavimo

50 Kaip pažymėta šio sprendimo 6 ir 25 punktuose, ieškovai į Komisiją kreipėsi ne tik dėl nurodyto finansavimo iš EŽF ir EJRŽF, bet ir dėl kitoje skundų dalyje nurodytų daug nacionalinės pagalbos atvejų egzistavimo. Jie išvardijo penkias Nyderlandų valdžios institucijų suteiktas pagalbos priemones, kurių dydis svyravo, jų teigimu, nuo 880 000 eurų iki 74 mln. eurų, ir pateikė nuorodas į įvairius šaltinius, taip pat jų nuomone, įrodančius tokių priemonių egzistavimą.

51 2021 m. balandžio 16 d. rašte Komisija nurodė, kad remiantis skundais galima teigti, kad juose nurodytos priemonės patenka „arba į [EŽF], arba į [EJRŽF] taikymo sritį“. Taigi, tuos skundus Komisija aiškino, kaip ji pati, beje, patvirtino per teismo posėdį, kaip susijusius tik su nurodytu finansavimu iš EŽF ir EJRŽF.

52 Tačiau taip Komisija tik iš dalies išnagrinėjo skundus ir 2021 m. balandžio 16 d. rašte neišdėstė nuomonės apie tą jų dalį, kurioje kalbama apie nurodytą nacionalinę pagalbą.

53 2021 m. rugpjūčio 4 d. rašte ieškovai nurodė, be kita ko, kad Komisija privalo nustatyti priemones, pagal kurias buvo skirtas aptariamas finansavimas, „ar tai būtų EŽF ir EJRŽF, ar dar kitos priemonės“, tuo pagrindu nustatyti, kurios iš jų turi būti laikomos valstybės pagalba dėl to, kad buvo suteiktos ne iš EŽF arba EJRŽF, ir išnagrinėti jų suderinamumą su vidaus rinka.

54 2022 m. balandžio 4 d. rašte ieškovai taip pat pateikė papildomos informacijos ir to rašto VI punkte nurodė, kad egzistuoja Nyderlandų valstybės visiškai finansuojama pagalbos investicijoms programa, kurios tikslas yra penkis laivus aprūpinti elektriniais sijiniais tralais. Šiuo klausimu jie padarė nuorodą į Nyderlandų Karalystės Parlamento Žemutinių rūmų pirmininkui skirtą 2011 m. gegužės 25 d. Ekonomikos reikalų, žemės ūkio ir inovacijų ministro raštą, kuriame nurodyta, kad Nyderlandų valdžios institucijos laikėsi nuomonės, jog EŽF reglamentas neleidžia skirti finansavimo investicijoms į elektrinį tralą ir jog dėl tos priežasties ta programa buvo visiškai finansuojama teikiant valstybės pagalbą. Tas raštas buvo pridėtas prie 2022 m. balandžio 4 d. ieškovų rašto kaip VI priedas.

55 Galiausiai, raginime imtis veiksmų ieškovai padarė konkrečią nuorodą į skunduose esančią informaciją ir į įvairią kitą jų 2022 m. balandžio 4 d. rašte ir jo septyniuose prieduose Komisijai pateiktą informaciją, kurioje, jų teigimu, buvo apčiuopiamų valstybės pagalbos egzistavimo įrodymų. Tačiau, kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 50 ir 54 punktais, ta informacija ir duomenys apėmė nurodytą nacionalinę pagalbą. Taigi tame raginime buvo aiškiai kalbama apie visas tuose skunduose ir tame rašte nurodytas priemones, įskaitant ir nurodytą nacionalinę pagalbą.

56 Tačiau 2022 m. rugsėjo 9 d. rašte, kuris pateiktas kaip atsakymas į 2022 m. balandžio 4 d. ieškovų pateiktą papildomą informaciją, ir 2023 m. vasario 14 d. rašte, kuris pateiktas kaip atsakymas į raginimą imtis veiksmų, Komisija nei paminėjo nurodytą nacionalinę pagalbą, nei išreiškė nuomonės šiuo klausimu.

57 Iš tiesų, nors 2022 m. rugsėjo 9 d. ir 2023 m. vasario 14 d. raštuose Komisija nurodė, kad „remdamasi 2022 m. balandžio 4 d. [ieškovų] pateikta informacija iš naujo išsamiai išnagrinėjo Nyderlandų laivų finansavimą“, ji išanalizavo tik EŽF ir EJRŽF taikomas taisykles, nors nurodyta nacionalinė pagalba buvo suteikta, ieškovų teigimu, ne iš tų fondų ir buvo visiškai finansuota Nyderlandų valstybės. Taigi tuose raštuose Komisijos išdėstyti argumentai nesusiję su nurodyta nacionaline pagalba.

58 Dėl tos priežasties reikia konstatuoti, kad nei 2023 m. vasario 14 d. rašte, nei ankstesniuose susirašinėjimuose su ieškovais Komisija neapibrėžė pozicijos dėl nurodytos nacionalinės pagalbos. Tačiau, jei raginimą imtis veiksmų gavusi institucija apibrėžia poziciją dėl dalies raginimo imtis veiksmų, o dėl kitos dalies pozicijos nepateikia, ieškinys yra priimtinas tiek, kiek jis susijęs su ta dalimi (šiuo klausimu žr. 1995 m. sausio 24 d. Sprendimo *Ladbroke Racing / Komisija*, T-74/92, EU:T:1995:10, 54–63 punktus).

59 Atsakyme į proceso organizavimo priemonę ir per teismo posėdį Komisija nurodė, kad penkiems sijiniais tralais žvejojantiems laivams Nyderlandų Karalystės suteiktai skunduose ir 2022 m. balandžio 4 d. ieškovų rašte nurodytai pagalbai, skirtai finansuoti jų aprūpinimą elektriniais tralais, iš tikrųjų buvo taikoma esama pagalbos schema SA.24076 N/2007 – Nyderlandai – Pagalba investicijoms į žvejybos elektroimpulsiniais tralais įrankius, kurią leista teikti 2008 m. kovo 17 d. sprendimu (OL C 246, 2008, p. 1).

60 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad, kaip, beje, per teismo posėdį pripažino Komisija, vykstant susirašinėjimams su ieškovais ji niekada nenurodė, kad galvoja, jog šio sprendimo 59 punkte aptariama pagalba iš tiesų yra esama pagalba, kurią teikti jau buvo leista, ir kad dėl tos priežasties ji nenumatė priimti sprendimo pagal Reglamentą 2015/1589. Atvirkščiai, kaip Komisija patvirtino atsakyme į proceso organizavimo priemonę, ji laikėsi nuomonės, kad skundai yra susiję tik su nurodytu finansavimu iš EŽF ir EJRŽF, o ne su nurodyta nacionaline pagalba, kuri vis dėlto buvo suteikta, pasak ieškovų, ne iš tų fondų. Tačiau, kaip galima teigti remiantis šio sprendimo 6, 26 ir 51–53 punktais, tokia pozicija priimta iš dalies išnagrinėjus tuos skundus, taigi Komisija neišnagrinėjo dalies juose nurodytų priemonių.

61 Be to, ir bet kuriuo atveju, šio sprendimo 59 punkte minėta pagalba yra tik viena iš skunduose nurodytų nacionalinių pagalbos priemonių, todėl per teismo procesą pirmą kartą išplėtotas Komisijos argumentas susijęs tik su viena iš jų.

62 Juo labiau negalima pritarti subsidiariai pateiktam Komisijos argumentui, kad jos 2023 m. vasario 14 d. raštas turi būti laikomas pagal Reglamento 2015/1589 24 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą ieškovams skirtu raštu „dėl pasirengimo užbaigti“ ir yra aiškios ir galutinės pozicijos apibrėžimas pagal SESV 265 straipsnį.

63 Iš tiesų, reikia konstatuoti, viena vertus, kad 2023 m. vasario 14 d. rašte Komisija nesirėmė Reglamento 2015/1589 24 straipsnio 2 dalies antra pastraipa.

64 Kita vertus, Komisija negali vienu metu teigti, kad, atsakydama į jai pateiktus skundus, neturėjo kompetencijos priimti sprendimo pagal Reglamentą 2015/1589, ir kad, subsidiariai, jos 2023 m. vasario 14 d. raštas vis tik turėjo būti laikomas to reglamento 24 straipsnio 2 dalies antra pastraipa grindžiamu raštu.

65 Galiausiai aplinkybė, kad 2023 m. vasario 14 d. rašte Komisija nurodė, jog baigė nagrinėti skundus ir ketino nutraukti bylą, nereiškia, kad ji priėmė poziciją dėl visų juose ir 2022 m. balandžio 4 d. ieškovų rašte nurodytų priemonių, kiek tai susiję su nurodyta nacionaline pagalba. Galiausiai Komisija gausiuose susirašinėjimuose su ieškovais niekada neminėjo ir juo labiau neanalizavo nurodytos nacionalinės pagalbos. Atvirkščiai, visi argumentai, kuriuos išdėstė susirašinėjimuose su ieškovais, buvo susiję su nurodytu finansavimu iš EŽF ir EJRŽF. Tačiau tokie argumentai nesusiję su nurodyta nacionaline pagalba, kuri, ieškovų teigimu, buvo suteikta ne iš tų fondų, o buvo visiškai finansuojama Nyderlandų valstybės. Taigi remiantis šiais argumentais negalima daryti išvados apie kokį nors Komisijos pozicijos apibrėžimą šiuo klausimu.

66 Tuo remiantis darytina išvada, kad, kiek tai susiję su nurodyta nacionaline pagalba, Komisija aiškiai ir galutinai neapibrėžė pozicijos dėl raginimo imtis veiksmų, kaip tai suprantama pagal SESV 265 straipsnį.

67 Dėl tos priežasties ieškinys turi būti pripažintas priimtinu tiek, kiek juo siekiama, kad būtų konstatuotas Komisijos neveikimas, pasireiškęs veiksmų nesiėmimu pagal Reglamentą 2015/1589, kiek tai susiję su nurodyta nacionaline pagalba.

Dėl esmės

68 Kad būtų galima priimti sprendimą dėl reikalavimų dėl neveikimo pagrįstumo, reikia išsiaiškinti, ar raginimo imtis veiksmų, kaip tai suprantama pagal SESV 265 straipsnį, pateikimo momentu Komisija turėjo pareigą imtis veiksmų (žr. 2022 m. gruodžio 21 d. Sprendimą *Ekobulkos / Komisija*, T-702/21, EU:T:2022:842, 27 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

69 Valstybės pagalbos srityje atvejai, kuriais Komisija privalo imtis veiksmų dėl neteisėtos arba su vidaus rinka nesuderinamos valstybės pagalbos, reglamentuojami Reglamente 2015/1589 (2022 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Ekobulkos / Komisija*, T-702/21, EU:T:2022:842, 28 punktas).

70 Reglamento 2015/1589 12 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje konkrečiai nustatyta, kad Komisija nepagrįstai nedelsdama išnagrinėja bet kurios suinteresuotosios šalies skundą, pateiktą pagal to reglamento 24 straipsnio 2 dalį. Šioje nuostatoje, susijusioje su suinteresuotųjų šalių teisėmis, be kita ko, numatyta, kad jeigu faktinių ir teisinių aplinkybių, kuriomis remiasi suinteresuotoji šalis, nepakanka per *prima facie* nagrinėjimą įrodyti neteisėtos pagalbos buvimo arba nesąžiningo pagalbos taikymo, Komisija praneša apie tai suinteresuotajai šaliai ir ragina pateikti pastabas per nustatytą laikotarpį, kuris paprastai yra ne ilgesnis kaip vienas mėnuo. Jeigu suinteresuotoji šalis nepareiškia savo nuomonės per nustatytą laikotarpį, skundas laikomas atsiimtu (2022 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Ekobulkos / Komisija*, T-702/21, EU:T:2022:842, 29 punktas).

71 Reglamento 2015/1589 15 straipsnio 1 dalies pirmame sakinyje numatyta, kad galimos neteisėtos pagalbos patikrinimas užbaigiamas priimant sprendimą pagal 4 straipsnio 2, 3 arba 4 dalis; pagal šį straipsnį Komisija iš karto patikrina gautą pranešimą ir priima sprendimą, kuriuo konstatuojama, kad priemonė nėra pagalba, arba sprendimą nepateikti prieštaravimų, jeigu nekyla jokių abejonių dėl priemonės suderinamumo su vidaus rinka, arba sprendimą pradėti formalaus tyrimo procedūrą, jei kyla abejonių dėl minėtos priemonės suderinamumo su vidaus rinka (2022 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Ekobulkos / Komisija*, T-702/21, EU:T:2022:842, 30 punktas).

72 Taigi būtina patikrinti, ar šiuo atveju Komisijai buvo pateiktas skundas arba suteikta informacija apie galimai neteisėtą ar su vidaus rinka nesuderinamą pagalbą, t. y. aplinkybes, dėl kurių turėjo būti imtasi veiksmų ar priimti sprendimai, grindžiami
Reglamento 2015/1589 12 straipsnio 1 dalies antra pastraipa arba to paties reglamento 15 straipsnio 1 dalies pirmu sakiniu (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Ryanair / Komisija*, T-442/07, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:547, 37 punktą ir 2022 m. gruodžio 21 d. Sprendimo *Ekobulkos / Komisija*, T-702/21, EU:T:2022:842, 31 punktą).

73 Nagrinėjamu atveju, kaip konstatuota šio sprendimo 3–6 punktuose, Komisijai buvo pateikti skundai naudojantis Reglamento Nr. 794/2004 IV priede pateikta forma, kuriuose buvo kalbama būtent apie daug nurodytų nacionalinės pagalbos atvejų. Be to, kaip pažymėta šio sprendimo 10 punkte, 2022 m. balandžio 4 d. rašte ieškovai pateikė papildomos informacijos.

74 Šiuo klausimu reikia pažymėti, kad Komisija neneigia, kad ji turėjo kompetenciją pagal Reglamento 2015/1589 nagrinėti, ar nurodyta nacionalinė pagalba yra valstybės pagalba, taip pat prireikus, ar ji yra teisėta ir suderinama su vidaus rinka. Taip pat, jei, atlikdama šį tyrimą, Komisija privalėtų prireikus nuspręsti, kad tie pagalbos atvejai arba kai kurie iš jų yra esama pagalba, kaip tai suprantama pagal to reglamento 1 straipsnio b punktą, ji privalėtų apie tai

informuoti ieškovus ir, remdamasi to reglamento 24 straipsnio 2 dalimi, jiems nurodyti, kad dėl tos priežasties jų nurodytų faktinių ir teisinių aplinkybių nepakanka remiantis *prima facie* nagrinėjimu įrodyti, jog tai yra neteisėta valstybės pagalba, arba kad ji taikoma nesąžiningai.

75 Kadangi skundai, kuriais Komisija buvo informuota apie galimai neteisėtą pagalbą arba apie galimai nesąžiningą tokios pagalbos taikymą, buvo pateikti tinkamai, ji privalėjo imtis veiksmų pagal Reglamento 2015/1589 12 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą, 15 straipsnio 1 dalį ir 24 straipsnio 2 dalį. Atlikusi tokį tyrimą Komisija turėjo imtis vieno iš pirmiau nurodytose nuostatose numatytų veiksmų arba jomis remdamasi priimti sprendimą (šiuo klausimu žr. 2011 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Ryanair / Komisija*, T-442/07, nepaskelbtas Rink., EU:T:2011:547, 67 punktą).

76 Kadangi, kiek tai susiję su nurodyta nacionaline pagalba, Komisija nesiėmė jokių veiksmų, nei, *a fortiori*, nepriėmė sprendimo pagal Reglamentą 2015/1589, nors privalėjo tai padaryti, suėjus dviejų mėnesių terminui po raginimo imtis veiksmų pateikimo turi būti konstatuotas jos neveikimas.

77 Tuo remiantis darytina išvada, kad ieškovų priekaištai, kuriais siekiama įrodyti, jog Komisija neįvykdė įsipareigojimo imtis veiksmų pagal Reglamentą 2015/1589, yra pagrįsti tiek, kiek jie susiję su nurodyta nacionaline pagalba.

78 Remiantis visu tuo, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ieškinys turi būti atmestas kaip nepriimtinas tiek, kiek juo siekiama, kad būtų konstatuotas Komisijos neveikimas dėl nurodyto finansavimo iš EŽF ir EJRŽF, ir priimtinas tiek, kiek juo siekiama, kad būtų konstatuotas Komisijos neveikimas dėl nurodytos nacionalinės pagalbos.

79 Galiausiai dėl antrojo ieškovų reikalavimo, kad Bendrasis Teismas Komisijai nurodytų per du mėnesius priimti sprendimą pagal Reglamentą 2015/1589, reikia priminti, kad nagrinėdamas SESV 263 ir 265 straipsniais grindžiamus ieškinius Europos Sąjungos teismas neturi jurisdikcijos duoti nurodymus Sąjungos institucijoms, organams, įstaigoms ir agentūroms. Atitinkama institucija turi imtis priemonių priimtam sprendimui įvykdyti, nesvarbu ar jis būtų priimtas išnagrinėjus ieškinį dėl panaikinimo ar dėl neveikimo (žr. 2012 m. liepos 9 d. Nutarties *Pigui / Komisija*, T-382/11, nepaskelbta Rink., EU:T:2012:350, 29 punktą ir nurodytą jurisprudenciją ir 2022 m. balandžio 13 d. Nutarties *Alauzun ir kt. / Komisija*, T-695/21, nepaskelbta Rink., EU:T:2022:233, 51 punktą ir nurodytą jurisprudenciją). Taigi antrąjį ieškovų reikalavimą reikia atmesti dėl to, kad Bendrasis Teismas neturi jurisdikcijos jį nagrinėti.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

80 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 134 straipsnio 3 dalį, jeigu kiekvienos šalies dalis reikalavimų patenkinama, o dalis atmetama, Bendrasis Teismas gali paskirstyti bylinėjimosi išlaidas šalims arba nuspręsti, kad kiekviena padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

81 Kadangi kiekviena iš šalių bylą iš dalies pralaimėjo, Bendrasis Teismas laikosi nuomonės, jog būtų teisinga nuspręsti, kad kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji išplėstinė kolegija)

nusprendžia:

1. **Europos Komisija neįvykdė įsipareigojimų pagal 2015 m. liepos 13 d. Tarybos reglamentą (ES) 2015/1589, nustatantį išsamias SESV 108 straipsnio taikymo taisykles, nes nesiėmė veiksmų pagal tą reglamentą, kiek tai susiję su ieškovų skundų dalies „Su vidaus rinka nesuderinama valstybės pagalba“ 6 punkto a papunktyje ir jų 2022 m. balandžio 4 d. rašto VI punkte nurodyta įtariama valstybės pagalba.**

2. **Atmesti likusią ieškinio dalį.**

3. **Kiekviena šalis padengia savo bylinėjimosi išlaidas**

Papasavvas Kornezov De Baere

Petrlík Kingston

Paskelbta 2024 m. lapkričio 13 d. viešame teismo posėdyje Liuksemburge.

Parašai.